

Illés Sándor:

Bácska*

Mert tanács nélkül való ez a nép
és nincsen bennük értelem.

Mózes, V. 32, 28.

A sírgödörbe hullottak a hantok,
szájaszéle sápadtan reszketett,
szellő kúszálta lobontos bajúszát
pitykés mentéje panyókára vetve:
a feleségét temette.
Szemében egy parányi könny sem,
de vállalai hodályosak voltak,
mint valamikor aratáskor,
— húsz éves korában —,
és csizmás lábaival nagy-erősen
berúgta a kocsma ajtót.
Két éjjen át
széles kezekkel
kacagva szórta a malacok árát:
másnap elvitték a házát!
Pogány arca olyan volt mint a szobor,
de ezeréves erő duzzadt a karjában
és szeméitszitkok között vetette az égre:
— Látod Urunk?!
Mi mulatni és temetni tudunk!..

* A „Híd” táborába lépő fiatal költőnek, Illés Sándornak a **nemrégiben** Becskereken megjelent „Halott mesék” című verseskötetéből.